

1994, MAJA

Részletek a *Halott nők* című készülő kötetből

Rossz

Összetöröm mindenki szívét.
Anya úgy sír miattam,
mintha nem is lennék igaz.

Mindent tönkreteszek.
Letöröm a bögrék fülét,
elejtem a zsebtükröt,
leragasztom a bekeretezett
fényképeket a falon,
a teniszlabdát a csillárba dobom,
s elfelejtem, hogy odafönt ragadt.

Aztán mikor este füstölögni kezd
az izzóhoz érő labda,
apa a konyhából behozza
a háromlábú széket, rááll,
sziszeg, mert süti kezét a csillár,
és nekem nagyon kell sírni,
anya meg kiabál rám.

Csak akkor nyugszok meg,
mikor anya lekiabálja
a háromlábú székről
a sziszegő apát, hogy
Pavle, gyere le, Pavle,
még kitörik a nyakad!

Apa tengere

Mielőtt Szarajevóba költözött,
apa halász volt és nagyon szőrös.
Anya azt mondja,
a szakála egészen belelógott a vízbe,
a hosszú hajába meg
beleakadtak a tengericsillagok.

Már négy éve nem láttunk tengert.
Apa néha nyöszörög, szűkül,
anya szerint azért,
mert hiányzik neki a sós szél.
Apa azt ígérte, a háború után
majd elutazunk újra,
hogy megmutasson bennünket
a tengernek.
Csak egyelőre
még nem lehet tudni,
hogy hol lesz a határ,
és melyik országba fog kerülni
apa tengere.

Testvér

Az öcsém egy bűvész.
És elég ostoba.
Azt mondta,
egy nap el fog innen tűnni.
Össze se szedi a holmiját,
azt mondta, nem fog
becsomagolni semmit,
csak eltűnik majd.
Egyik pillanatról a másikra.
Hiába mondom, hogy anya
sírni fog miatta,
ő menni akar.

Keresés

Én azért mégse hiszem,
hogy az az eset,
az nem egy trükk volt csupán.

Anyával az utcára megyek,
mikor osztják a vizet.
Amíg a vízért nyúl,
én elengedem a kezét,
és az erdő felé futok.

Csak a hangjától félek,
ahogy utánam kiabál,
mérges és sír egyszerre.
De én tovább futok.
Úgyis rossz gyerek vagyok.

Mindenfelé keresem az öcsémet.
Biztos itt van valahol.
Haza akarom vinni.
Hogy örüljünk mind majd.
Csak félek, hogy rámsötétedik.

Apa

A legrosszabb akkor is az volt,
mikor a bokorban megtaláltak
és odahívták apát.

Apa a bokor mellett üvöltött,
két kézzel verte a fejét.
Nem engedték neki,
hogy tovább nézze a testemet.
Elfordultam én is.

Arrafelé

Nem szeretem nézni,
ahogy anya a szobában
guggolva a ruhámat
fogja és sír.

Nem mozdulok.
Ahányszor arra járok,
ahol meghaltam,
nagyon mérges vagyok.

*

Most már én is
láthatatlan vagyok.

Az Izzó ház

Részlet

Ha
a Hajnal utca hetes sarkán
elfordulsz és jobbra mész,
áll a pára lent a járdán,
napfényből a ködbe lépsz.

Gőz takarja itt az eget,
párolog a napsütés,
alig látni, bukdácsol mind,
aki az utcába lép.

Tudniillik a sok pára
mind az Izzó háztól van,
ég a fala, forr a járda
körülötte untalan.

Izzó háznak tűz a fala,
lobog minden függönye,
ha megfogod a kilincset,
odasül a tenyered.

A párkányra ha leszállnak
véletlen a madarak,
grill-galambbá sül mindegyik,
s a járdára potyognak.

Hogyha eső esik éppen,
sercegnek a cserepek,
felszárad az összes tócsa
a ház körül egyszerre.

Télen minden ablakáról
leolvad a jégvirág,
nyáron minden arrajáró
menekül, ki merre lát.

Olyan forró a ház fala,
ha nap süti még rosszabb,
hiába az árnyéka nagy,
ha belelépsz leizzadsz.

Izzó háznak ablakában
könyököl egy csöpp kislány,
sírdogál, de minden könnyét
felszívja az Izzó ház.

Sírdogál, mert egyedül van,
nem tud kivel játszani,
se barátja, se kutyája,
nem engedik kimenni.

Egész nap az utcát nézi,
s vágyakozik kifelé,
álmodozik, hogy egy nap majd
ő is a szabadba lép.

Szaladhat a gyerekekkel,
égbe dobja labdáját,
haját fújja a hideg szél,
dér csípi meg az arcát.

Anyukája félti, óvja,
úgy szereti kislányát,
hogy a házból nem engedi
ki se menni, vigyáz rá.

Nem kell nekünk liget, utca,
jó itt bent a melegben,
mért akarsz te kint játszani,
ha van minden idebent.

Kezet mosunk, ágycat húzunk,
port törölünk és fényezünk,
beklórozzuk jól a vécét,
ugye milyen jó nekünk?

D-vitamin, C-vitamin
és egy kanál kalcium,
fogmosás és tisztálkodás:
megóv minden bacitól.

Nem hagyom, hogy beteg legyél,
mosolyog az anyuka,
ülj csak itt a jó melegben,
egészségben, boldogan.

De a kislány unja egyre,
rúgja, üti babáját,
úgy szeretne egy marék koszt,
sározná a nadrágját.

Fára mászna, fogócskázna,
az se baj, ha elesik,
friss esőben bőrig ázna,
szereti, ha keresik.

A szobában unja magát,
hiába a sok játék,
nincs, akinek odaadja,
semmire se jó ez így.

Lassan múlik itt az idő,
üres minden délután,
könnyes szemmel int a napnak,